

TEXT SINTETIZAT
AL CONVENȚIEI MULTILATERALE PENTRU IMPLEMENTAREA ÎN
CADRUL TRATATELOR FISCALE A MĂSURILOR LEGATE DE
PREVENIREA ERODĂRII BAZEI IMPOZABILE ȘI A TRANSFERULUI
PROFITURILOR ȘI AL CONVENȚIEI DINTRE ROMÂNIA ȘI REPUBLICA
AZERBAIDJAN PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI PREVENIREA
EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE
CAPITAL

**Declinare generală a răspunderii privind textul documentului
sintetizat**

Acest document prezintă textul sintetizat pentru aplicarea convenției dintre România și Republica Azerbaidjan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la 29 octombrie 2002 (denumită, în continuare, „convenția”), așa cum a fost modificată de convenția multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, semnată de România la 7 iunie 2017 și de Republica Azerbaidjan la 20 noiembrie 2023 (denumită, în continuare, „convenția multilaterală”).

Acest document a fost întocmit pe baza rezervelor și notificărilor transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022 și de Republica Azerbaidjan la 24 septembrie 2024. Aceste rezerve și notificări sunt supuse modificărilor prevăzute de convenția multilaterală. Modificările făcute rezervelor și notificărilor ar putea modifica efectele convenției multilaterale asupra convenției.

Unicul scop al acestui document este de a facilita înțelegerea aplicării convenției multilaterale în cazul convenției și acesta nu constituie un izvor de drept. Textele legale autentice ale convenției și ale convenției multilaterale au prioritate și rămân singurele texte legale aplicabile.

Prevederile convenției multilaterale care sunt aplicabile prevederilor convenției sunt incluse în casete în textul acestui document în contextul prevederilor relevante ale convenției.

Modificările aduse textului prevederilor convenției multilaterale au fost făcute pentru ca terminologia utilizată în convenția multilaterală să fie conformă cu terminologia utilizată în convenție (cum ar fi „acord fiscal vizat” și „convenție”, „jurisdicții contractante” și „state contractante”) pentru a ușura înțelegerea prevederilor convenției multilaterale. Modificările de terminologie au scopul de a crește lizibilitatea documentului și nu intenționează să schimbe substanța prevederilor convenției multilaterale. În mod similar, au fost modificate părți din prevederile convenției multilaterale

care descriu prevederile existente ale convenției prin înlocuirea unui astfel de limbaj descriptiv cu referințele legale din prevederile existente.

În toate cazurile, referirile făcute la prevederile convenției sau la convenție trebuie înțelese ca referindu-se la convenție așa cum este aceasta modificată de prevederile convenției multilaterale, cu condiția ca astfel de prevederi ale convenției multilaterale să fi produs efecte.

Referințe

Textul legal autentic al convenției multilaterale în limba engleză, precum și rezervele și notificările în limba engleză transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022 și de Republica Azerbaidjan la 24 septembrie 2024, pot fi găsite pe următoarea pagină de internet:

<https://www.oecd.org/en/topics/beps-multilateral-instrument.html>

Convenția multilaterală în limba română, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 bis din 10 ianuarie 2022, precum și rezervele și notificările în limba română transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022, pot fi găsite pe următoarea pagină de internet:

<https://mfinante.gov.ro/ro/domenii/impozite/conventia-multilaterala>

Textul convenției în limba română, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 septembrie 2003, poate fi găsit pe următoarea pagină de internet:

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/AsistentaContribuabili_r/Conventii/Azerbaidjan.htm

Declinare a răspunderii privind producerea de efecte de către prevederile convenției multilaterale

Prevederile convenției multilaterale aplicabile prezentei convenții nu produc efecte de la aceleași date ca și prevederile inițiale ale convenției. Fiecare dintre prevederile convenției multilaterale pot produce efecte la date diferite, în funcție de tipul de impozite vizate (impozite cu reținere la sursă sau alte impozite percepute) și opțiunile făcute de România și de Republica Azerbaidjan în cadrul rezervelor și notificărilor făcute de acestea și transmise Depozitarului.

Datele la care au fost depuse instrumentele de ratificare: 28 februarie 2022 pentru România și 24 septembrie 2024 pentru Republica Azerbaidjan.

Datele la care a intrat în vigoare convenția multilaterală: 1 iunie 2022 pentru România și 1 ianuarie 2025 pentru Republica Azerbaidjan.

Data primirii de către Depozitar a ultimei notificări făcute de România, care a făcut o rezervă în baza paragrafului 7 al articolului 35 din convenția multilaterală, că și-a îndeplinit procedurile sale interne pentru producerea de efecte de către prevederile convenției multilaterale cu privire la convenție: 10 ianuarie 2025.

Prevederile convenției multilaterale vor produce efecte cu privire la convenție după cum urmează:

a) în România:

(i) cu privire la impozitele reținute la sursă asupra sumelor plătite sau creditate nerezidenților, atunci când evenimentul care a dat naștere unor astfel de impozite are loc la sau după 1 ianuarie 2026; și

(ii) cu privire la toate celelalte impozite percepute de România, pentru impozitele percepute cu privire la perioadele impozabile care încep la sau după 1 ianuarie 2026; și

b) în Republica Azerbaidjan:

(i) cu privire la impozitele reținute la sursă asupra sumelor plătite sau creditate nerezidenților, atunci când evenimentul care a dat naștere unor astfel de impozite are loc la sau după 1 ianuarie 2026; și

(ii) cu privire la toate celelalte impozite percepute de Republica Azerbaidjan, pentru impozitele percepute cu privire la perioadele impozabile care încep la sau după 9 august 2025.

CONVENȚIE
ÎNȚRE ROMÂNIA ȘI REPUBLICA AZERBAIDJAN PENTRU EVITAREA
DUBLEI IMPUNERI ȘI PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE LA
IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL

România și Republica Azerbaidjan,

[Înlocuit cu paragraful 1 al articolului 6 din convenția multilaterală] [dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,]

Următorul paragraf 1 al articolului 6 din convenția multilaterală înlocuiește textul care se referă la intenția de a elimina dubla impunere din preambulul prezentei convenții și următorul paragraf 3 al articolului 6 din convenția multilaterală este inclus în preambulul prezentei convenții:

ARTICOLUL 6 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ
– SCOPUL UNUI ACORD FISCAL VIZAT

Dorind să dezvolte în continuare relațiile lor economice și să extindă cooperarea lor în domeniul fiscal,

Intenționând să elimine dubla impunere cu privire la impozitele acoperite de această convenție fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor (inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor jurisdicții terțe),

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1
Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al unităților/subdiviziunilor sale administrativ-teritoriale ori al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică convenția, sunt în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe profit;
 - (ii) impozitul pe venit;
 - (iii) impozitul pe teren;
 - (iv) impozitul pe clădiri,
- denumite în continuare impozite românești;

b) în cazul Republicii Azerbaidjan:

- (i) impozitul pe profitul persoanelor juridice;
 - (ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (iii) impozitul pe proprietate;
 - (iv) impozitul pe teren,
- denumite în continuare impozite azere.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Republica Azerbaidjan, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

c) termenul Azerbaidjan înseamnă teritoriul Republicii Azerbaidjan, inclusiv sectorul aferent al Mării Caspice, asupra cărora Republica Azerbaidjan își exercită, în conformitate cu legislația sa națională și cu dreptul internațional, drepturi suverane sau jurisdicție;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate, un parteneriat, o asociere și orice altă asociere de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul național înseamnă:

- (i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant;
- (ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asociere având statutul în conformitate cu legislațiile în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului în care nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

- (i) în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice;
- (ii) în cazul Azerbaidjan, Ministerul Finanțelor și Ministerul Impozitelor.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care se aplică convenția, orice înțeles pe care termenul îl are în cadrul legilor fiscale în vigoare în acest stat, prevalând înțelesul atribuit termenului respectiv de celelalte legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care potrivit legislației aceluși stat este supusă impozitării în acel stat datorită domiciliului sau rezidenței, sediului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice unitate/subdiviziune administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia. Totuși această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care este înregistrată.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră, o instalație, o structură, un bazin sau orice alt loc de explorare ori extracție a resurselor naturale.

3. Expresia sediu permanent se consideră că include de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții sau instalații, activitățile de supraveghere legate de acestea, dar numai atunci când un astfel de șantier, proiect sau activități continuă pentru mai mult de 12 luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere prin intermediul salariaților săi sau al altor persoane angajate de întreprindere în acest scop, dar numai atunci când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau pentru unul conex) pentru o perioadă sau perioade totalizând mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a) - e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6, acționează în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluși paragraf.

Persoana care este împuternicită să negocieze toate elementele și detaliile unui contract astfel încât să creeze obligații pentru întreprindere se consideră că exercită această împuternicire "în acel stat" chiar dacă contractul este semnat de o altă persoană din statul în care este situată întreprinderea.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, dacă activitățile unui astfel de agent se desfășoară în totalitate sau în parte pentru întreprindere, atunci el nu va fi considerat ca fiind un agent cu statut independent în scopul aplicării prevederilor acestui paragraf, cu excepția situațiilor în care se dovedește faptul că tranzacțiile care au loc între agent și întreprindere au fost făcute în baza unor condiții convenite, care ar fi stabilite între parteneri independenți.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant ori care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatare forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care sunt situate proprietățile în cauză. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarei zăcămintelor minerale,

izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea profesiilor independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă:

a) aceluia sediu permanent;

b) vânzării în celălalt stat de bunuri sau mărfuri identice ori similare cu cele vândute prin intermediul aceluia sediu permanent;

c) altor activități de afaceri desfășurate în celălalt stat, care sunt identice sau similare cu cele desfășurate prin intermediul aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare aferente, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte, sub rezerva legislației interne a aceluia stat.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului

total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi maritime și aeriene

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant, obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor, sunt impozabile numai în acel stat.

2. În vederea aplicării prevederilor acestui articol, profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor includ de asemenea:

a) profiturile ocazionale provenind din închirierea ca "navă nudă" a navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional;

b) profiturile obținute din utilizarea, întreținerea sau închirierea de containere în trafic internațional (inclusiv remorci și echipamente conexe pentru transportul containerelor), atunci când astfel de activități sunt legate de exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor.

3. Prevederile paragrafului 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale de condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluși stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime ori în parte, profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 8% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de Guvernul celui alt stat contractant, de o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia ori de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a aceluși Guvern, unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale sau autorități locale ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profilurile debitorului, și în special veniturile din efecte publice și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și deținute efectiv de un rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Totuși aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.
3. Termenul redevențe, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, pentru orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industriei, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul ori proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.
5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent ori bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.
6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul ori informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.
3. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat.
4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate direct sau indirect, în totalitate ori în principal, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care acesta are o bază fixă în mod obișnuit la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, venitul este impozabil în celălalt stat, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.
2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

3. Independent de prevederile paragrafului 1, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat, chiar dacă nu dispune de o bază fixă pentru exercitarea unor astfel de servicii sau de activități.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează îl/o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sunt impozabile în acel stat.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui organ similar al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.
2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.
3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante, și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt desfășurate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.
2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, plățile făcute în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.
3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată plătibilă în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau unități/subdiviziuni ori autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși asemenea salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau unități/subdiviziuni ori autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școli sau a altei instituții educaționale similare non-profit care este recunoscută de Guvernul celuilalt stat contractant, este prezentă în celălalt stat, pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a predă sau de a cerceta ori pentru ambele la o astfel de instituție educațională este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci

în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă beneficiarul unor asemenea venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții și care provin din celălalt stat contractant, sunt, de asemenea, impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietățile imobiliare la care se face referire la art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant și din proprietăți mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în acel stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Metode de eliminare a dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată, după cum urmează:

a) în cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, sunt impozitate în Azerbaidjan, România va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Azerbaidjan;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Azerbaidjan.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Azerbaidjan;

b) în cazul Azerbaidjan:

Când un rezident al Azerbaidjan realizează venituri sau deține capital, care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, sunt impozitate în România, impozitul pe acest venit plătit în România va fi dedus din impozitul colectat de la această persoană în Azerbaidjan în legătură cu astfel de venituri sau capital.

Totuși această deducere nu va putea depăși suma impozitului calculat pentru astfel de venituri sau capital în conformitate cu legislația și cu normele fiscale din Azerbaidjan.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuși naționali celui alt stat aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui stat contractant nu vor fi supuși în nici unul dintre statele contractante vreunei impozitări sau obligații legate de

aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuși naționali statului respectiv aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența.

3. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea stabilită întreprinderilor celui alt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării capitalului impozabil al unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct ori indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat vreunei impozitări sau obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

6. Prevederile acestui articol se aplică numai impozitelor care sunt vizate de prezenta convenție.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. [Prima propoziție a paragrafului 1 al articolului 26 din prezenta convenție este înlocuită cu prima propoziție a paragrafului 1 al articolului 16 din convenția multilaterală] [Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, celui stat contractant al cărui național este.] Cazul

trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

Următoarea primă propoziție a paragrafului 1 al articolului 16 din convenția multilaterală înlocuiește prima propoziție a paragrafului 1 al articolului 26 din prezenta convenție:

ARTICOLUL 16 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ – PROCEDURA AMIABILĂ

Atunci când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru acea persoană o impozitare care nu este conformă cu prevederile convenției, acea persoană poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state contractante, să supună cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioadele de prescripție prevăzute în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării ori aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte, formată din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27 Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante, referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară

acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de convenție. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acelui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

ARTICOLUL 28

Asistența administrativă reciprocă

1. În vederea aplicării prevederilor acestui articol:

a) termenii stat solicitant și stat solicitat înseamnă un stat contractant care solicită asistență administrativă în probleme fiscale și, respectiv, celălalt stat contractant căruia i se solicită să furnizeze o astfel de asistență;

b) termenul creanță fiscală înseamnă orice sumă de impozit, precum și dobânda aferentă, amenzile administrative conexe și costurile legate de recuperare, care sunt datorate și încă neplătite.

2. Asistența reciprocă va include recuperarea creanțelor fiscale și transmiterea de documente.

3. La cererea statului solicitant, statul solicitat va lua măsurile necesare pentru recuperarea creanțelor fiscale ale primului stat menționat ca și cum ar fi creanțele sale fiscale.

4. În cazul în care nu se convine altfel între statele respective, prevederile paragrafului 3 se aplică numai creanțelor fiscale care fac obiectul unui

instrument care permite executarea lor silită în statul solicitant și care nu sunt contestate.

5. Statul solicitat poate permite amânarea plății sau plata în rate, dacă legislația sau practica sa administrativă îi permite să facă acest lucru în circumstanțe similare, dar va informa în prealabil statul solicitant.

6. La cererea statului solicitant, statul solicitat se va folosi de documentația corespunzătoare la acordarea unei astfel de asistențe, pentru transmiterea documentelor în ordinea prevăzută de legislația internă.

7. Dacă cererea de asistență este consimțită, statul solicitat va informa cât mai curând posibil statul solicitant în legătură cu măsurile întreprinse și cu rezultatul asistenței, iar dacă cererea este respinsă, despre această decizie și motivul respingerii.

8. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate ca impunând statului solicitat obligațiile de mai jos:

a) de a lua măsuri contrare legislației și practicii sale administrative sau legislației și practicii administrative ale statului solicitant;

b) de a lua măsuri pe care le consideră contrare ordinii publice (ordre public) sau intereselor sale esențiale;

c) de a acorda asistență administrativă, dacă consideră că impozitarea din statul solicitant este contrară principiilor de impozitare general acceptate sau prevederilor prezentei convenții;

d) de a acorda asistență, dacă aplicarea acestui articol ar conduce la discriminare între un național al statului solicitat și naționalii statului solicitant.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Următorul paragraf 1 al articolului 7 din convenția multilaterală se aplică și prevalează prevederilor prezentei convenții:

ARTICOLUL 7 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ

– PREVENIREA UTILIZĂRII ABUZIVE A TRATATELOR

(Prevederea referitoare la testul scopurilor principale)

Prin derogare de la prevederile prezentei convenții, un beneficiu prevăzut de convenție nu va fi acordat cu privire la un element de venit sau de capital atunci când este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea aceluși beneficiu a fost unul dintre scopurile principale ale oricărui aranjament sau ale oricărei tranzacții care a condus în mod direct sau indirect la acordarea aceluși beneficiu, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea aceluși beneficiu în aceste circumstanțe este conformă cu obiectul și scopul prevederilor relevante din convenție.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante se vor informa reciproc, în scris, prin intermediul canalelor diplomatice, asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare.
2. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile de la data primirii ultimei notificări și prevederile sale vor produce efecte în ambele state contractante:
 - a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare;
 - b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital plătite, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța convenția după o perioadă de 5 ani de la data la care convenția a produs efecte, cu condiția remiterii pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, a unei note de denunțare scrise. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect în ambele state contractante:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Baku la 29 octombrie 2002, în două exemplare originale în limbile română, azeră și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministerul Afacerilor Externe

Pentru Republica Azerbaidjan,
Fazil Mamedov,
ministrul industriilor